

Редакторъ Е. КЮВЛИЕВЪ.

Година IV.

Пловдивъ, 1933/1934 г.

Книжа 2.

Есеньта.

Азъ не обичамъ есеньта
макаръ, че вече иде тя.

Ще дойде жълта и изпита
и хайде — почнала да скита.

Най-първо въ ранни ранини
градината ще ослани,

хоро отъ свѣхнали листа
ще завърти въвъ двора тя,

а привечерь, по тъмнина,
ще прѣсне хладъ, студенина.

Край менъ ще се върти, ще скита,
не ще ме спре, нито попита:

—Детенце, сиротно сираче,
азъ зная, че си ти юначе,

но имашъ ли си дрешки нови,
обувки и калпакъ готови?

Ехъ, не обичамъ есеньта,
че иде безъ да пита тя.

Димитъръ Пантелеевъ.